

[J. O. Krag.]

ken kunne ikke tåle, at der blev ændret andet end kommaer i de lovforslag, man kom med.

Jeg kunne måske lige til sidst nævne et tilfælde, hvor jeg egentlig tror, at det socialdemokratiske initiativ fører til et resultat; nu kan det jo være, at regeringen sidder her for næstsidste dag, og så spiller det ikke så stor en rolle. Men det er mit indtryk, at selv om man i går stemte socialdemokratiets Hanoidagsorden ned, var realiteten, at der var enighed om, at den skulle gennemføres til oktober. Det er vel et tegn på, at vi kan trænge igennem, men det har altså krævet ganske særlige forudsætninger.

Så siger hr. Niels Helveg Petersen, at vort program mangler tal. Ja, nu kunne jeg jo foretage det tankeeksperiment, at den nuværende statsministers valgprogram i 1968 havde været belagt med tal. Hvordan tror man egentlig de ville have taget sig ud i dagslyset, i nutidens lys? Jeg tror, det ville have været en ubehagelig oplevelse at se, hvad rente og skatter og betalingsbalanceunderskud og prisstigninger er blevet til i forhold til de løfter, VKR udstedte dengang. Det havde været interessant, hvis man havde lagt tal ved dengang. Nu har man sat nogle tal ind, og jeg har vel lov at sige, at jeg som forhenværende økonom faktisk er meget lidt imponeret af de tal. Det ville ikke kræve nogen som helst vanskelighed i vores 4 års program f. eks. at tage bruttonationalproduktet, sætte det i vejret med 3½ pct. hvert år og uddrage den del, der skal gå til forbrug, og den del, der skal gå til investeringer. Tror man virkelig, at programmet bliver mere troværdigt af den grund? Jeg tror det bestemt ikke. Man kan aftrykke hele Statistisk Årbog, det radikale program vil stadig befinde sig i det uvirkelighedens skær, det befinder sig i i dag. Der står i det program det, som det ikke var muligt for det radikale venstre at gennemføre i den forløbne regeringsperiode, og der står i det program det, som det heller ikke vil være muligt for det radikale venstre at gennemføre i den kommende regeringsperiode, i hvert fald ikke i det selskab, man er så stærkt infiltreret i. Det er sandheden om det radikale venstres program. Så kan man trykke aldrig så mange tal af fra den ene side til den næste.

Der er også andre tal, man kunne trykke af. Man kunne f. eks. prøve at lave et bilag, hvor man optrykte de enkelte års finansbudgetter, og så bagefter trykke, hvad der faktisk kom ud af dem. Det ville være et interessant bilag. Eller man kunne optrykke år for år, denne regering har siddet og den nuværende økonomiminister har været økonomiminister, hans forventninger om udviklingen i årets løb, og så hvad der faktisk kom ud af det. Se, det ville være interessante tal. Men de står end ikke i det radikale program.

Stetter: Jeg konstaterer blot, at hr. J. O. Krag ikke orienterede tingets medlemmer om, hvad der skete forud for de afsluttende forhandlinger i realkreditudvalget.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen: Jeg må konstatere, at socialdemokratiet ikke vil fortælle befolkningen — for det er jo ikke mig, der skal have denne oplysning — hvilken stigning i det offentlige forbrug man stiler efter. Det synes jeg er en central oplysning, vi så kommer til at mangle i valgkampen; det er et centralt emne. Det drejer sig nemlig om, hvor stor en del det offentlige skal lægge beslag på i den kommende periode. Det vil socialdemokratiet ikke fortælle befolkningen. Dermed har socialdemokratiet heller ingen mulighed for at fortælle befolkningen, hvilket skattetryk man ønsker, og derfor vil folk være temmelig meget i vildrede, når de skal give tilslutning til socialdemokratiet.

Det, som er rigtigt i hr. J. O. Krags indlæg, er, at det da er sandsynligt, at udviklingen vil vise, at de tal, vi stiller op, ikke kan holde. Det er noget, som vi stiller op som en målsætning, det er måske noget, man bliver nødt til at justere efter; men det er der ikke noget forkert ved i en plan. Enhver form for planlægning må begynde et sted, man må have noget at stile efter. Derfor er der en politisk risiko i den slags tal, og det er den form for politisk risiko, det ville have klædt socialdemokratiet at løbe.

(Kort bemærkning).

J. O. Krag: Ja, nu kan det ske, at det, der er klædeligt for en radikal venstremand, måske ikke er det for en socialdemokrat,